

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/77/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013201342
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4013201342.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Super tank, spol. s r.o., Hronské Kľačany 223, IČO: 35 947 594, právne zastúpený: JUDr. Elena Ľalíková, advokátka so sídlom Podbrezovská 34, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100304/1/578172/2013 zo dňa 02. decembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/49/2013-77 zo dňa 29. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/49/2013-77 zo dňa 29. mája 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žalobu, podanú dňa 18.12.2013, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100304/1/578172/2013 zo dňa 02.12.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správcu dane č.: 9411301/5/3763211/2013 zo dňa 12.08.2013 o uložení pokuty vo výške 10 223,30 € podľa § 155 ods. 1 písm. f/ bod 2. zákona č. 563/2009 Z. z. daňového poriadku (vo výške trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ročne zo sumy, o ktorú správca dane znížil uplatnený nárok podľa osobitných predpisov), za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. g/ cit. zákona (uplatnenie nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za obdobie september 2010 vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa osobitných predpisov). Výška pokuty bola stanovená na základe dodatočného platobného výmeru DPH za mesiac september 2010 vydaného daňovým úradom Nitra pod č. 9411401/5/453775/2012 zo dňa 21.05.2012, právoplatného dňa 07.09.2012, ktorým bol žalobcovi nadmerný odpočet DPH uplatnený za zdaňovacie obdobie september 2010 znížený zo sumy 115 086,03 € na sumu 12 852,59 €, t. j. o sumu 102 233,44 € (ďalej aj len „dodatočný platobný výmer“). Zároveň krajský súd zamietol žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 10 223,30 €, vymoženej po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia formou daňovej

exekúcie. Takéto rozšírenie žalobného návrhu (na základe podania žalobcu zo dňa 11.03.2014) pripustil súd s poukazom na ust. § 250j ods. 5 O.s.p. uznesením na pojednávaní dňa 29.05.2014.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalovaný, resp. správca dane pri vydávaní napadnutých rozhodnutí postupovali v súlade so zákonom č. 563/2009 Z. z. daňový poriadok, keď pokuta bola uložená za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. g/ daňového poriadku a jej výška bola určená v súlade s ust. § 155 ods. 1 písm. f/ bod 2., ods. 4 daňového poriadku. V čase vydania rozhodnutia o pokute bolo podkladové rozhodnutie, z ktorého sa výška pokuty vypočítala, dodatočný platobný výmer, právoplatné, a teda napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Túto skutočnosť nenamietal ani samotný žalobca. Krajský súd nepovažoval za správny a majúci zákonnú oporu právny názor žalobcu, ktorý tvrdil, že nakoľko podkladové rozhodnutie, dodatočný platobný výmer v spojení s rozhodnutím žalovaného č. 1020504/1/1125209/2012 zo dňa 27.03.2014 bolo medzičasom zrušené (rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26S/58/2012 zo dňa 24.10.2013), neexistuje rozhodnutie, ktoré by určilo správnu výšku odpočtu DPH, a preto v dôsledku rozhodnutia súdu o dodatočnom platobnom výmere sa rušia aj následky spočívajúce v uložení pokuty, bez toho, že by zrušilo alebo zmenilo toto samotné rozhodnutie. Vyslovil záver, že vzhľadom na právnu úpravu ust. § 155 ods. 12 daňového poriadku právnou skutočnosťou, ktorá má vplyv na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia o pokute nie je to, že došlo k zrušeniu rozhodnutia, ktoré bolo podkladom na výpočet pokuty, ale až vydanie nového rozhodnutia, z ktorého obsahu až bude zrejmé, či sa rozhodnutie o pokute zmení alebo celkom zruší, pričom povinnosť správcu dane preskúmať toto rozhodnutie o pokute po vydaní nového podkladového právoplatného rozhodnutia vyplýva priamo zo zákona. Z uvedeného dôvodu preto ani súd nemohol rozhodnúť pozitívne ani o doplnení petície žaloby, ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 10 223,30 €.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správcu dane a zaviazá žalovaného na zaplatenie sumy 10 223,30 € s 8,5 % úrokom z omeškania od 21.02.2014 do zaplatenia a zároveň prizná nárok na náhradu trov celého súdneho konania právnej zástupkyňi.

V odvolacích dôvodoch uviedol, že krajský súd aplikoval právnu normu len na základe jazykového výkladu, bez prihliadnutia na systematické súvislosti, logiku a zdravý ľudský rozum. Použitá aplikácia právnej normy je mechanická, abstrahujúca od zmyslu a účelu právnej normy. Považuje za nelogické a ústavne nekonformné, ak je daňový subjekt trestaný vo fáze, keď neexistuje právoplatné rozhodnutie o nadmernom odpočte DPH za príslušné obdobie, čiže bez správneho deliktu došlo k odobreniu uloženia sankcie, čo je v rozpore s princípom zákonnosti (legality) daňového trestania, ktoré je spojené s uplatnením zásady „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege“. Ak chýba preukázanie porušenia právnej povinnosti, je každé rozhodnutie o sankcii nezákonné a na základe takeého rozhodnutia nemôže existovať povinnosť daňovníka čakať za „novým“ rozhodnutím, ktorým bude modifikovaná výška pokuty.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové skutočnosti a pridrižiava sa svojho vyjadrenia k žalobe predloženého v konaní.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu

je potrebné zrušiť.

Podľa § 247 O.s.p.

(1) Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

(2) Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p.

Žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250h ods. 1 O.s.p.

Až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j O.s.p.

(1) Ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len „v medziach žaloby“) dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta.

(5) Vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 154 ods. 1 písm. g/ daňového poriadku

Správneho deliktu sa dopustí ten, kto uplatní si nárok podľa osobitných predpisov 1) vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa osobitných predpisov,

Podľa § 155 ods. 1 písm. f/ bod daňového poriadku v znení účinnom do 31.12.2013

Správca dane uloží pokutu vo výške rovnajúcej sa súčinu trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky a sumy o ktorú správca dane znížil uplatnený nárok podľa osobitných predpisov, 1) za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. g/,

Podľa § 155 ods. 12 daňového poriadku

Ak bola novým právoplatným rozhodnutím suma rozdielu dane alebo suma nároku podľa osobitných predpisov upravená, upraví sa alebo sa zruší z úradnej moci pokuta uložená podľa odseku 1 písm. f); novým rozhodnutím o pokute sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.

Žalobou doručenou súdu dňa 18.12.2013 sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia o uložení pokuty za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. g/ daňového poriadku z dôvodu, že v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26S/58/2012 došlo rozsudkom zo dňa 24.10.2013 k zrušeniu rozhodnutia o dodatočnom platobnom výmere (osvedčenie porušenia zákona v súvislosti s uplatnením nároku na nadmerný odpočet DPH), na základe ktorého došlo dňa 12.08.2013 k vydaniu prvostupňového rozhodnutia o pokute a následne dňa 02.12.2013 k potvrdeniu rozhodnutia o pokute napadnutým rozhodnutím žalovaného. Žalobca namietal nezákonnosť samotnej existencie rozhodnutia o pokute ku dňu vydania žaloby vzhľadom na to, že rozsudok krajského súdu vo veci sp. zn. 26S/58/2012 zo dňa 24.10.2013, zrušujúci rozhodnutia o dodatočnom platobnom výmere je „rozhodnutím vyššej právnej sily, ktoré ruší následky rozhodnutia o uložení pokuty bez toho, že by zrušilo alebo zmenil toto samotné rozhodnutie. Rozhodnutím súdu rozhodnutie správneho orgánu stratilo účinnosť i právoplatnosť rozhodnutie o správnej výške odpočtu DPH, preto už žalovaný orgán, ktorý rozhodoval o odvolaní žalobcu 02.12.2013, malo prihliadať na rozhodnutie krajského súdu z 24.10.2013“.

Podaním došlým súdu dňa 11.03.2014, t. j. viac ako tri mesiace po podaní žaloby právna zástupkyňa žalobcu podala procesný návrh na rozšírenie žaloby o nárok na zaplatenie 10 223,30 € s 8,5 % úrokom z omeškania z dôvodu, že žalovaný na základe právoplatného rozhodnutia o pokute viedol voči žalobcovi daňovú exekúciu a predmetnú sumu odpísal dňa 21.02.2014 z jeho účtu. V podaní uviedla, že ak by Krajský súd v Nitre doručil rozsudok vo veci sp. zn. 26S/58/2012 zo dňa 24.10.2013 včas, k uvedenej situácii by nedošlo. Rozšírená časť návrhu, ktorou žalobca žiadal vrátenie neoprávnene vymoženej pokuty bola právne kvalifikovaná ako návrh podľa § 250ja ods. 5 O.s.p.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe (doručenej v rozsahu podanom na krajský súd dňa 18.12.2013) žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko o pokute rozhodoval správca dane v rámci svojej zákonnej povinnosti v zákonom stanovenej lehote na základe právoplatného rozhodnutia o dodatočnom platobnom výmere zo dňa 21.05.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 07.09.2012. Pre vyrubenie pokuty nie je rozhodujúce, či na preskúmanie rozhodnutia vo veci dodatočného platobného výmeru bola podaná žaloba v správnom súdnom konaní, dôkazom čoho je aj ust. § 155 ods. 12 daňového poriadku.

Na pojednávaní nariadenom na prejednanie veci na deň 29.05.2014 bola prítomná zástupkyňa žalovaného oboznámená s obsahom rozšírenia žalobného návrhu doručeného súdu dňa 11.03.2014, následne súd rozhodol o jeho pripustení a bol vyhlásený rozsudok.

Z obsahu predloženej overenej fotokópie administratívneho spisu je preukázané, že v odvolaní podanom proti rozhodnutiu o uložení pokuty vydanému dňa 12.08.2013 pod č. 9411301/5/3763211/2013 Daňovým úradom Nitra, pobočka Levice, žalobca žiadal zrušenie rozhodnutia o pokute z dôvodu, že na Krajskom súde v Nitre podal žalobu na preskúmanie právoplatného rozhodnutia žalovaného č. 1020504/1/1125209/2012 zo dňa 21.08.2012 v spojení s dodatočným platobným výmerom vydaným dňa 21.05.2012 pod č. 9411401/5/453775/2012. Namietal, že sankcia vo veci bola vydaná pred tým, než bol objektívne zistený správny nadmerný odpočet (základ pre dôvodnosť a správnosť rozhodnutia o výške pokuty). Napadnutým rozhodnutím zo dňa 02.12.2013 vydaným pod č. 1100304/1/578172/2013 žalovaný rozhodnutie správcu dane potvrdil s argumentáciou totožnou s vyššie uvedeným písomným vyjadrením k žalobe. K odvolacej námietke, že prebieha súdny prieskum právoplatného rozhodnutia o dodatočnom platobnom výmere uviedol, že pre uloženie pokuty podľa § 155 daňového poriadku nie je rozhodujúce, či bola podaná žaloba o preskúmanie rozhodnutia vo veci dodatočného platobného výmeru, dôkazom čoho je aj ust. § 155 ods. 12 daňového poriadku. Krajský súd sa pri svojom rozhodovaní v odôvodnení rozsudku stotožnil s takouto argumentáciou.

Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namietá, poskytnutá ochrana v medziach zákonov. Výkladať a aplikovať zákony je v právomoci všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležite odôvodnený. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnené jasne a nepochybné.

Úlohou súdu v preskúmvacom konaní je preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu v medziach žaloby, v danom prípade vymedzenom tvrdením o tom, že rozhodnutie krajského súdu o zrušení rozhodnutia vo veci právoplatného dodatočného platobného výmeru je rozhodnutím vyššej právnej sily, ktoré ruší následky rozhodnutia o uložení pokuty bez toho, že by toto rozhodnutie (o uložení pokuty) bolo zrušené.

Účelom a úlohou správneho súdnictva je preskúmvanie zákonnosti orgánu verejnej správy, pričom je striktne stanovená podmienka, že žaloba, prípadne jej rozšírenie môžu byť podané najneskôr v lehote dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, rozšírenie žaloby po tejto lehote je nepripustné (§ 250h ods. 1 O.s.p. a contrario). Zároveň platí, že predmetom súdneho prieskumu v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej správy, v prípade meritórneho prejednávania veci môže byť žaloba zamietnutá (§ 250j ods. 1 O.s.p.), napadnuté rozhodnutie môže byť zrušené (§ 250j ods. 2 a 3 O.s.p.) alebo v zákonom predvídaných prípadoch (§ 250j ods. 5 O.s.p.) môže súd zmeniť rozhodnutie o peňažnej sankcii rámci výkonu tzv. plnej jurisdikcie, pričom v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku bude dotknuté napadnuté (a preskúmvané) rozhodnutie správneho orgánu.

Rozšírením žaloby podľa § 250h ods. 1 O.s.p. je možné v zákonom stanovenej lehote vykonať rozšírenie po stránke kvantitatívnej (ďalšie rozhodnutie v rámci kritérií § 249 a § 250b O.s.p.) alebo po stránke kvalitatívnej, uvedením konkrétnych žalobných dôvodov. V prejednávaní veci však návrh na rozšírenie žaloby nesmeroval k rozšíreniu žaloby na prieskum rozhodnutia orgánu verejnej správy, ale smeroval k požiadavke na uloženie povinnosti správneho orgánu vrátiť žalobcovi sumu vymoženú cestou daňovej exekúcie na základe napadnutého rozhodnutia. Takýto postup nie je možný v rámci súdneho prieskumu rozhodnutí orgánu verejnej správy, dokonca ani postupom v rámci výkonu plnej jurisdikcie, ktorý umožňuje zmenu rozhodnutie o výške pokuty súdom. Krajský súd bez ohľadu na procesné špecifiká súdneho prieskumu rozhodnutí orgánov verejnej správy nijako neodôvodnil svoj postup v súvislosti s akceptovaním rozšírenia žalobného návrhu o nárok na plnenie z titulu nezákonne vykonanej exekúcie.

Okrem toho nemožno prehliadnuť ďalšie zásadné procesné pochybenie krajského súdu spočívajúce v neodstránení nedostatkov plnomocenstva založeného na čl. 3 súdneho spisu, nakoľko toto bolo označenej advokátke udelené „na zastupovanie ohľadne preskúmania správneho rozhodnutia FR SR“, teda rozsah plnej moci nebol špecifikovaný ani určením preskúmvaného rozhodnutia ani súdneho konania.

Čo sa týka rozhodovania o samotnej zákonnosti postupu žalovaného, ktorý pri rozhodovaní vo veci pokuty nezohľadnil skutočnosť, že rozhodnutie o potvrdení dodatočného platobného výmeru bolo pred vydaním napadnutého rozhodnutia vo veci pokuty zrušené, krajský súd v zásade prevzal argumentáciu žalovaného uvedenú v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia a vyjadrenia k žalobe. Ak akceptoval žalobné dôvody v rozsahu, ako sú uvedené v žalobe doručenej dňa 18.12.2013, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalobca (v zásade zhodne s odvolaním v správnom konaní) nesúhlasí s uvedenou právnou argumentáciou a sankciu považuje za rozpornú s ústavným právom na ochranu majetku, bolo jeho povinnosťou odôvodniť použitú aplikáciu právnej normy, z hľadiska formálnej logiky absolútne správnu, aj preukázaním súladnosti takejto aplikácie nielen so zmyslom a účelom zákona, ale aj s požiadavkou na dodržiavanie ústavou garantovaných práv a slobôd.

Tým, že v konaní pred súdom prvého stupňa jednak nebola doriešená otázka plnomocenstva na zastupovanie v konaní, krajský súd rozhodoval o neštandardnom pripustení rozšírenia žalobného návrhu, ktoré navyše bolo žalovanému oboznámené až na pojednávaní, a že napadnuté rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené, považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané splnenie dôvodov na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. Napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), v ktorom krajský súd odstráni vytýkané procesné nedostatky a znova vec prejedná v medziach podanej žaloby, vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

Krajský súd v novom rozhodnutí vo veci postupom v zmysle úpravy SSP rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.